

Úvodní stránka>Obrátit se na soud>Evropský soudní atlas ve věcech občanských>Rozvod a rozluka

Rozvod a rozluka

Vnitrostátní informace týkající se nařízení č. 1259/2010

Všeobecné informace

Evropská unie si dala za cíl zachovávat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva přijímáním opatření v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem. Rostoucí mobilita občanů v rámci vnitřního trhu zároveň vyžaduje jednak větší flexibilitu a jednak vyšší právní jistotu.

Nařízení Rady (EU) č. 1259/2010 ze dne 20. prosince 2010, kterým se zavádí posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu (tzv. nařízení Řím III), poskytuje občanům vhodná řešení, pokud jde o právní jistotu, předvídatelnost a pružnost, chrání slabší partnery během rozvodu a brání účelovému převádění soudní příslušnosti (tzv. problematika „forum shopping“). Umožňuje tím rovněž vyvarovat se komplikovaným, zdoluhavým a bolestivým řízením.

Konkrétněji nařízení (EU) č. 1259/2010 umožňuje, aby se mezinárodní páry předem dohodly, jakým právem se bude řídit jejich rozvod či rozluka pod podmínkou, že zvoleným právem je právo členského státu, k němuž mají úzkou vazbu. V případě, že pár nemůže v dané věci dosáhnout shody, mohou soudci pro účely stanovení státu, jehož právo se má použít, postupovat podle společné metody.

Nařízení se na druhou stranu nevztahuje na tyto věci: právní způsobilost fyzických osob; existence, platnost a uznání manželství; prohlášení manželství za neplatné; jméno manželů; majetkové důsledky manželství; rodičovská odpovědnost; vyživovací povinnosti a svěřectví a dědění. Nemá rovněž vliv na uplatňování nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti. Jde o nástroj, kterým se mezi zúčastněnými členskými státy provádí posílená spolupráce. Posílená spolupráce umožňuje, aby skupina nejméně devíti členských států zavedla opatření v jedné z oblastí uvedené ve Smlouvách v rámci nevylučných pravomocí Unie. Podle článku 331 SFEU si členské státy, které se spolupráce neúčastní, uchovávají právo připojit se k probíhající posílené spolupráci.

Portál evropské e-justice vám poskytuje informace týkající se platnosti nařízení.

Posílená Spolupráce

Rada přijala dne 12. července 2010 **rozhodnutí 2010/405/EU**, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky mezi Belgií, Bulharskem, Německem, Španělskem, Francií, Itálií, Lotyšskem, Maďarskem, Maltou, Rakouskem, Portugalskem, Rumunskem a Slovinskem.

V důsledku toho 14 uvedených účastníků se členských států přijalo nařízení **Rady (EU) č. 1259/2010**, které se stalo použitelným dne 21. června 2012.

Komise dne 21. listopadu 2012 přijala **rozhodnutí 2012/714/EU**, kterým se potvrzuje účast Litvy na posílené spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky. Toto rozhodnutí plánuje, že se nařízení (EU) č. 1259/2010 bude na Litvu vztahovat od 22. května 2014.

Komise dne 27. ledna 2014 přijala **rozhodnutí 2014/39/EU**, kterým se potvrzuje účast Řecka na posílené spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky. Toto rozhodnutí předpokládá, že se nařízení (EU) č. 1259/2010 bude na Řecko vztahovat od 29. července 2015.

Dne 10. srpna 2016 přijala Komise **rozhodnutí (EU) č. 2016/1366**, kterým se potvrzuje účast Estonska na posílené spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky. Toto rozhodnutí stanoví, že nařízení (EU) č. 1259/2010 se na Estonsko vztahuje od 11. února 2018.

Chcete-li získat podrobné informace o právu některého členského státu, zvolte si jeho vlajčku.

Související odkaz

ARCHIVOVANÉ internetové stránky Evropského soudního atlasu (uzavřeno 30. září 2017)

Poslední aktualizace: 09/10/2020

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Belgie

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohody o volbě rozhodného práva

V belgických právních předpisech neexistuje žádný zvláštní formální požadavek týkající se dohody o volbě rozhodného práva podle čl. 7 odst. 2 až 4 nařízení (EU) č. 1259/2010.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

Pokud jde o požadavky na určení rozhodného práva, belgický zákoník o mezinárodním právu soukromém stanoví v čl. 55 odst. 2 bodě 3, že musí být provedeno při prvním jednání u soudu (Loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé, Mon. b., 27 juillet 2004, vig. 1er octobre 2004).

Poslední aktualizace: 28/07/2017

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Německo

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohody o volbě rozhodného práva

Podle německého práva (čl. 46 písm. e) bod 1) EGBGB) musí být dohoda o volbě rozhodného práva podle čl. 7 odst. 2 až 4 nařízení (EU) č. 1259/2010 osvědčena notářským zápisem. Ustanovení čl. 127 písm. a) občanského zákoníku se použije obdobně.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

Podle německého práva (čl. 46 písm. e) bod 2) EGBGB) si mohou manželé zvolit rozhodné právo podle čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 1259/2010 až do skončení jednání soudu prvního stupně.

Poslední aktualizace: 26/01/2021

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Estonsko

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohod o volbě rozhodného práva

Podle § 641 odst. 2 a 3 **zákona o rodinném právu** mohou manželé uzavřít dohodu o rozhodném právu ve věcech rozvodu v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1259/2010 osobně formou notářského zápisu, nebo rozhoduje-li se o rozvodu v soudním řízení, takový notářský zápis nahrazuje podání návrhu žaloby, v němž je určen příslušný soud.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

Podle § 641 odst. 4 **zákona o rodinném právu** mohou manželé uzavírat a upravovat uvedené dohody kdykoliv do doby, než je žádost o rozvod přijata notářem nebo v rámci soudního řízení, a to až do uzavření předběžného řízení nebo uplynutí lhůty pro podání návrhů v rámci písemné části řízení.

Poslední aktualizace: 20/04/2020

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Řecko

V návaznosti na oznámení předložené naším státem potvrdila Evropská komise svým rozhodnutím ze dne 27. 1. 2014 (L23/41) účast Řecka na posílené spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky založené nařízením (EU) č. 1259/2010 („Řím III“).

V souladu s výše uvedeným rozhodnutím se nařízení (EU) č. 1259/2010 použije v Řecku ode dne 29. července 2015.

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohod o volbě rozhodného práva

V řeckém právním řádu neexistují zvláštní vnitrostátní předpisy upravující formální požadavky dohod o volbě rozhodného práva podle čl. 7 odst. 2 až 4 nařízení (EU) č. 1259/2010.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

V řeckém právním řádu neexistují zvláštní vnitrostátní předpisy upravující možnost určit rozhodné právo podle čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 1259/2010.

Poslední aktualizace: 01/12/2020

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Španělsko

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohod o volbě rozhodného práva

Podle čl. 7 odst. 2 a 4 nařízení (EU) č. 1259/2010 stanoví španělské právo na dohody o volbě rozhodného práva tyto dodatečné formální požadavky: volba rozhodného práva musí být potvrzena buď formou úřední listiny (před notářem) nebo úředního dokumentu (*documento autentico*, tj. datovaný dokument podepsaný oběma manželi, o němž nejsou pochybnosti, ačkoli nemá formu notářské listiny).

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

Podle španělského práva nemohou manželé určit rozhodné právo před soudem v průběhu soudního řízení.

Poslední aktualizace: 08/06/2020

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Francie

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohod o volbě rozhodného práva

Aby byla dohoda o volbě rozhodného práva platná, stanoví nařízení tři podmínky formální platnosti: dohoda musí být vyhotovena písemně, datována a podepsána oběma manželi.

Členským státům však nařízení dává možnost stanovit pro tento akt dodatečné formální požadavky a upřesňuje způsob, jakým se v závislosti na situaci manželé uplatňují.

Francouzské právo neobsahuje žádné ustanovení o formálních podmínkách pro platnost dohody o volbě rozhodného práva ve věcech rozvodu nebo rozluky. Francie proto nečinila prohlášení, které požaduje čl. 17 odst. 1 písm. a).

Manželé se mohou obrátit na odborníka, který jim dle jejich názoru nejlépe pomůže tuto záležitost objasnit.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

Dohodu o volbě práva rozhodného pro rozvod či rozluku lze uzavřít a pozměnit kdykoli, nejpozději však v okamžiku zahájení řízení u soudu.

Pokud tak stanoví právo místa soudu, mohou manželé rovněž určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení (čl. 5 odst. 2 a 3).

Ve francouzském právu není tato možnost výslovně stanovena. Z tohoto důvodu Francie nečinila prohlášení, které požaduje čl. 17 odst. 1 písm. a).

Poslední aktualizace: 14/01/2020

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Lotyšsko

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohod o volbě rozhodného práva

Lotyšské právo nestanoví žádné další formální požadavky týkající se dohody o volbě rozhodného práva kromě těch, které jsou uvedeny v čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 1259/2010.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

Lotyšské právo neumožňuje určení rozhodného práva před soudem v průběhu řízení.

Poslední aktualizace: 16/04/2021

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Litva

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohod o volbě rozhodného práva

Vnitrostátní právní předpisy Litevské republiky nestanoví dodatečné formální požadavky na dohody o rozhodném právu ve věcech rozvodu a rozluky.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

Vnitrostátní právní předpisy Litevské republiky neumožňují dohodu o rozhodném právu ve věcech rozvodu a rozluky před soudem v průběhu řízení.

Poslední aktualizace: 13/04/2021

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Lucembursko

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohod o volbě rozhodného práva

Lucembursko v současnosti nestanoví žádné dodatečné formální požadavky.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

Lucembursko nestanoví možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení.

Poslední aktualizace: 24/04/2020

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Maďarsko

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohod o volbě rozhodného práva

Na dohodu o volbě rozhodného práva se nevztahují žádné další požadavky nad rámec požadavků uvedených v čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 1259/2010.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

Nejzazší lhůta, kdy si manželé mohou zvolit rozhodné právo, je v přípravné fázi řízení, a to v termínu stanoveném soudem.

Poslední aktualizace: 04/01/2019

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Rakousko

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohod o volbě rozhodného práva

Rakouské právo nestanoví žádné dodatečné formální požadavky na dohodu o volbě rozhodného práva podle čl. 7 odst. 2 až 4 nařízení (EU) č. 1259/2010.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

Podle rakouského práva (§ 11 odst. 3 IPRG) si mohou manželé zvolit rozhodné právo podle čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 1259/2010 i před soudem v průběhu řízení, pokud je volba vyjádřena jasně a ne jen implicitním chováním.

Poslední aktualizace: 25/03/2021

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Portugalsko

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohod o volbě rozhodného práva

Žádné informace ke sdělení.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

Žádné informace ke sdělení.

Poslední aktualizace: 25/02/2021

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky - Rumunsko

Ustanovení čl. 7 odst. 2 až 4 – Formální požadavky týkající se dohod o volbě rozhodného práva

Na dohody o volbě práva se nevztahují žádné další formální požadavky kromě těch, které stanoví čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 1259/2010.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 – Možnost určit rozhodné právo před soudem v průběhu řízení

Podle rumunského práva mohou manželé určit rozhodné právo pro rozvod také po zahájení řízení u soudu, nejpozději však ke dni prvního soudního jednání, na které byli manželé dle práva předvoláni.

Příslušná znění občanského zákoníku jsou uvedena níže:

Článek 2598.

Datum uzavření dohody o volbě rozhodného práva

(1) Dohodu o volbě rozhodného práva pro rozvod lze uzavřít nebo pozměnit nejpozději do data zahájení řízení o rozvodu u příslušného orgánu.

(2) Soud však může vzít na vědomí dohodu manželů nejpozději při prvním jednání, ke kterému byli účastníci dle práva předvoláni.

Článek 2599.

Forma dohody o volbě rozhodného práva

Dohoda o volbě rozhodného práva pro rozvod musí být uzavřena písemně a musí být manželi podepsána a datována.

Poslední aktualizace: 12/04/2021

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.